

Arrest

nr. 236 281 van 2 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G.-H. BEAUTHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 oktober 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DEVEUX, die *loco* advocaat G. BEAUTHIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 20 oktober 2012 België is binnengekomen, diende op 23 oktober 2012 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 25 juli 2003 in het Verenigd Koninkrijk en op 15 november 2004 in Griekenland (Eurodac).

1.2. Op 28 februari 2013 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 26 juli 2013, nr. X).

1.3. Op 8 januari 2014 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 6 maart 2014 nam de commissaris-generaal dit verzoek in overweging.

1.5. Op 13 augustus 2014 nam de commissaris-generaal de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing luidde als volgt:

"Asielaanvraag: 08/01/2014

Overdracht CGVS: 10/01/2014

U werd op 26 juni 2014 van 9u15 tot 11u00 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal (CGVS) bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw raadvrouw, meester Barbieux, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Pashtoun van origine en beschikt u over het Afghaans staatsburgerschap. U bent oorspronkelijk afkomstig uit het dorp Dagiseer in het district Shigal van de provincie Kunar. Toen u ongeveer een jaar oud was verhuisden uw ouders naar Pakistan. Jullie woonden er voornamelijk in het vluchtelingenkamp Jalala in Mardan. U behaalde in de stad Lahore een bachelordiploma in de Islamitische wetenschappen. In 2001 keerde u met uw gezin terug naar Afghanistan. Omdat uw vader banden had met de Hezb-e Islami kreeg u uiteindelijk de functie van niet-officiële tweede secretaris van W.S., een belangrijke figuur binnen de partij. Door deze functie zou u echter problemen hebben gekregen met tegenstanders van de partij en in 2003 vluchtte u naar Europa. U verbleef achtereenvolgens in het Verenigd Koninkrijk en in Griekenland. Wegens de slechte levensomstandigheden in Griekenland zou u in 2011 teruggekeerd zijn naar Afghanistan. U vestigde zich in uw dorp. In de buurt waren er regelmatig gevechten tussen de taliban en overheidstroepen waarbij er af en toe granaten en raketten in uw dorp terechtkwamen. Op een dag was u hierover zodanig kwaad dat u een kalashnikov nam en uw magazijn ledigde op de taliban, waarna zij wegvluchtten. Uit vrees voor wraakacties van de taliban vertrok u nog diezelfde dag. U reisde illegaal naar België waar u op 23 oktober 2012 een eerste asielaanvraag indiende. Na uw vertrek kwam de taliban u nog zoeken. Op 28 februari 2013 werd door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw vluchtrelaas en omdat er geoordeeld werd dat u zich in Kabul zou kunnen vestigen. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Op 8 januari 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U verwijst hierbij naar uw oorspronkelijke problemen. U voegde toe dat uw ouderlijke woning in brand werd gestoken door de taliban en dat uw familie nu in een tent woont. Uw echtgenote kwam hierbij om het leven. Ook zou de taliban nog steeds naar u op zoek zijn en uw vader zou door hen zijn bedreigd. U beschikt over twee verklaringen waarin het districtshoofd en dorpsoudsten uw problemen bevestigen. Daarnaast legde u een medisch attest neer waarin geschreven staat dat uw echtgenote overleden is in een woningbrand die aangestoken werd door de taliban en algemene informatie over uw district.

B. Motivering

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing nam omdat er geen enkel geloof kon gehecht worden gehecht aan uw vluchtrelaas. In het kader van uw tweede asielaanvraag stelde u nog steeds niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omwille van uw oorspronkelijk probleem. U haalde aan dat de taliban na uw vertrek uw ouderlijke woning in brand staken en dat uw echtgenote ten gevolge hiervan overleed. De taliban zou ook uw vader bedreigd hebben en nog steeds naar u op zoek zijn (DVZ Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 15 en CGVS, p. 9 en 10). Dit zijn echter louter blote beweringen die volledig zijn gesteund op feiten die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd.

In het kader van uw tweede asielaanvraag legde u weliswaar twee verklaringen neer waarin het districtshoofd en de dorpsoudsten uw problemen bevestigen. Deze kunnen aan bovenstaande vaststellingen echter niets wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat stukken enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien vertonen deze documenten een sterk gesolliciteerd karakter. Ze werden immers door uw vader aangevraagd als bewijs in uw asielprocedure na uw eerste weigeringsbeslissing (CGVS, p. 8 en 9). Met betrekking tot het medisch attest dient opgemerkt te worden dat het overlijden van uw echtgenote naar aanleiding van een brand in deze beslissing niet ter discussie staat. Dat een arts of andere personeelsleden van het ziekenhuis in een medisch attest verklaringen afleggen over de oorzaak van een brand en de (vermoedelijke) daders is echter zeer

bevreemdend. Eigenaardig is ook dat de datum van overlijden van uw echtgenote met de hand werd geschreven volgens de westerse kalender. Dit attest kan dan ook niet weerhouden worden als bewijs van de door u beweerde moedwillige brandstichting door de taliban. Verder blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben. De door u neergelegde algemene informatie over uw district heeft dan weer geen betrekking op uw vluchtrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan de status van vluchteling u ook deze keer niet worden toegekend.

Ongeacht al het bovenstaande merkt het Commissariaat-generaal evenwel op dat er redenen zijn om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. In uw specifiek dossier, bestaat er immers een reëel risico op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.6. Bij aangetekende brief van 3 juli 2019 werd verzoeker opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud omdat een nieuw element in aanmerking moest worden genomen in verband met zijn subsidiaire beschermingsstatus.

1.7. Op 24 september 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 september 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/01/2014

Overdracht CGVS: 10/01/2014

U werd in het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus door het Commissariaat-generaal gehoord op 24 juli 2019 van 9.09u tot 12.59u, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger van pashtun origine te zijn, geboren in 1980 in het Afghaanse dorp Wand, district Shigal, provincie Kunar. Toen u ongeveer een jaar oud was, verhuisden uw ouders naar Pakistan. Jullie woonden er voornamelijk in het vluchtelingenkamp Jalala in Mardan. U behaalde in de stad Lahore een bachelordiploma in de Islamitische wetenschappen. In 2001 keerde u met uw gezin terug naar Afghanistan. Omdat uw vader banden had met de Hezb-e Islami kreeg u uiteindelijk de functie van niet-officiële tweede secretaris van W.S., een belangrijke figuur binnen de partij. Door deze functie zou u echter problemen hebben gekregen met tegenstanders van de partij en in 2003 vluchtte u naar Europa. U verbleef achtereenvolgens in het Verenigd Koninkrijk en in Griekenland, waar u ook huwde. Wegens de slechte levensomstandigheden in Griekenland zou u in 2011 teruggekeerd zijn naar Afghanistan, waar u u opnieuw in uw dorp vestigde. In de buurt van uw dorp waren er regelmatig gevechten tussen de taliban en overheidstroepen. Af en toe kwamen er hierdoor granaten en raketten in uw dorp terecht. Op een dag was u hierover zodanig kwaad dat u een kalashnikov nam en uw magazijn ledigde op de taliban, die waarna wegvluchtten. Uit vrees voor wraakacties van de taliban vertrok u nog diezelfde dag uit u land. U reisde illegaal naar België, waar u op 23 oktober 2012 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw vertrek kwam de taliban u nog zoeken. Op 28 februari 2013 nam het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw vluchtrelaas. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 26/07/2013. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar diende op 8 januari 2014 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij naar uw oorspronkelijke problemen en voegde toe dat uw ouderlijke woning in brand werd gestoken door de taliban en uw familie daardoor in een tent woonde. Uw echtgenote kwam hierbij om het leven. Ook zou de taliban nog steeds naar u op zoek zijn en uw vader zou door hen zijn bedreigd.

Op 13 augustus 2014 besloot het CGVS u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat er in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade werd vastgesteld omwille van uw langdurige verblijf buiten Afghanistan en een terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde niet redelijk geacht werd.

Omwille van een nieuw element dat aan het licht kwam door informatie op uw facebookprofiel, met name dat u minstens 1 keer naar Afghanistan zou zijn teruggekeerd, werd er door het CGVS een onderzoek naar uw status ingesteld. Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op deze nieuwe elementen te reageren, werd u opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 24 juli 2019. Tijdens dit onderhoud gaf u toe dat u in de zomer van 2016 inderdaad naar Afghanistan bent teruggekeerd, meer bepaald naar Kabul omdat uw zoon op dat moment zwaar ziek was en opgenomen was in een ziekenhuis in Kabul. Uw vrouw had ermee gedreigd van u te scheiden indien u niet naar Afghanistan kwam. Daarom reisde u naar Afghanistan, waar u een anderhalve maand bij een familielid in Kabul verbleef. Eenmaal uw zoon opnieuw aan de beterhand was, keerde u naar België terug omdat u in België opnieuw moest gaan werken. In het kader van de heroverweging van uw statuut legde u volgende documenten neer: uw Afgaans paspoort, een medisch attest aangaande uw zoon, foto's van uw zoon en een enveloppe.

B. Motivering

Op 13 augustus 2014 werd u op basis van art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet het statuut van subsidiair beschermde toegekend omdat het CGVS van oordeel was dat vestiging in een gebied waar er geen sprake was van een reëel risico op ernstige schade omwille van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, in uw hoofde onredelijk was omwille van uw zeer korte verblijf in Afghanistan (iets langer dan een jaar voorafgaand aan uw vertrek in 2012).

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u subsidiaire bescherming kreeg, heden uw beschermingsstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald posts op uw persoonlijke facebookpagina waaruit blijkt dat u minstens 1 keer naar Afghanistan bent teruggekeerd. U postte op 14 september 2017 op uw facebookpagina immers een foto waarop u zich samen met enkele andere mensen in de VIP loge van het Kabul Cricket Stadium bevindt. Hieruit kon geconcludeerd worden dat u sinds de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus minstens 1 keer naar Afghanistan bent teruggekeerd. Naar aanleiding hiervan werd u 24 juli 2019 door het CGVS gehoord teneinde u de gelegenheid te bieden argumenten aan te brengen tot behoud van uw status.

Vooreerst zij erop gewezen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status toegaf dat u in 2016 naar Afghanistan bent teruggekeerd, meer bepaald in juli 2016. U keerde naar eigen zeggen naar Afghanistan terug omdat uw zoon, die ernstig gehandicapt is, zwaar ziek was en mogelijk zou sterven. U verbleef in totaal iets meer dan 40 dagen in Afghanistan. Deze hele periode verbleef u samen met uw gezin in Kabul, bij uw oom langs moederszijde (CGVS 24/7/2019, p. 5-7). Ter staving van de medische toestand van uw zoon op het moment van uw terugkeer legde u later ook een medisch attest neer en de enveloppe waarmee dit attest u vanuit Afghanistan werd toegestuurd. De foto waarop u samen met enkele andere mensen afgebeeld staat in de VIP loge van het Kabul Cricket Centrum, die de aanleiding vormde voor de heroverweging van uw status, werd volgens u genomen tijdens datzelfde verblijf in Kabul in de zomer van 2016 (CGVS 24/7/2019, p. 23).

Niettemin u toegegeven heeft dat u eenmalig naar Afghanistan bent teruggekeerd omwille de medische situatie van uw zoon, volstaat dit niet om het behoud van uw status te rechtvaardigen. Uit verschillende andere vaststellingen dient immers geconcludeerd te worden dat u de Belgische autoriteiten bij uw verzoeken om internationale bescherming destijds bewust heeft proberen misleiden en u zodoende geen zicht heeft geboden op uw reële persoonlijke situatie.

Deze vaststelling is zwaarwichtig aangezien de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker van cruciaal belang zijn bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Door uw doelbewuste misleiding werd u ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Eerst en vooral heeft u destijds geen zicht geboden op uw werkelijke verblijfplaatsen voorafgaand aan uw komst naar België. Hieromtrent werden immers zwaarwichtige tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw huidige verklaringen in het kader van de heroverweging van uw status en de verklaringen die u destijds aflegde in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming. Deze tegenstrijdigheden hebben betrekking op uw verblijfplaatsen in de periode van 2002 tot 2012. Destijds verklaarde u meermaals dat u in 2003 uit Afghanistan gevlucht was omdat u problemen had gekend vanwege uw tewerkstelling voor W.S.. U zou achtereenvolgens in het Verenigd Koninkrijk en Griekenland verbleven hebben, maar zou in juli 2011 uiteindelijk teruggekeerd zijn naar Afghanistan vanwege de slechte omstandigheden in Griekenland (Verklaring DVZ 1e AA, nr. 11, 22 - CGVS 1e AA, p. 3-4 – CGVS 2e AA, p. 2). Tijdens uw onderhoud in het kader van de heroverweging van status zei u in eerste instantie dat u tussen 2002 en 2012 onafgebroken in Kunar, Afghanistan, had gewoond (CGVS 24/7/2019, p. 10). Later, na de pauze, verklaarde u plots dat u vergeten was dat u voor uw komst naar België ook een keer in Europa was geweest. Toen u hierover verder bevraagd werd, stelde u dat u Afghanistan verlaten had eind 2002 en u achtereenvolgens in Engeland en Griekenland verbleven had. U verklaarde echter dat u al in 2007 naar Afghanistan teruggekeerd was en u tussen 2007 en 2012 in uw dorp in Afghanistan hebt gewoond (CGVS 24/7/2019, p. 14). Een dergelijke discrepantie in uw huidige verklaringen is op zichzelf reeds onaannemelijk te noemen. Toen u met de tegenstrijdigheid tussen uw huidige en vroegere verklaringen werd geconfronteerd, repliceerde u dat u dacht dat u destijds niet de juiste info heeft gegeven of een fout gemaakt heeft. U vervolgde dat u zeker niet in 2011 teruggekeerd bent naar Afghanistan omdat u voor 2011 getrouwd was en al een kind gekregen had. U herhaalde dat u in 2007 teruggekeerd bent en u door de stress en alles wat u hebt meegemaakt veel vergeten bent en bepaalde dingen niet zo goed meer weet. Erop gewezen dat redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u zich herinnert of u tussen 2002 en 2012 in uw eigen land, Afghanistan, hebt gewoond, dan wel dat u tussen 2002 en 2007 of zelfs tot 2011 in Europa hebt gewoond, opperde u dat er misschien sprake was van een vertaal of notatiefout. Deze verklaring overtuigt niet aangezien u meermaals en in de loop van zowel uw eerste als uw tweede asielprocedure verklaard hebt dat u pas in 2011 vanuit Griekenland naar Afghanistan bent teruggekeerd. Toen u hierop attent werd gemaakt, hulde u zich tot twee maal toe in stilzwijgen (CGVS 24/7/2019, p. 20). Hieruit dient geconcludeerd te worden dat u de Belgische asielinstanties destijds bewust heeft proberen misleiden wat betreft uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw komst naar België. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u zich zelfs vandaag nog zou herinneren of u tussen 2002 en 2012 in een vreemd land in Europa, dan wel in Afghanistan, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, hebt verbleven. U gaf trouwens zelf aan dat u destijds mogelijk foute informatie had gegeven (CGVS 24/7/2019, p. 20). U legde bovendien geen enkel medisch-psychologisch attest neer dat de door u ingeroepen geheugenproblemen staat, zodat deze niet weerhouden kunnen worden als verschoningsgrond voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

In ditzelfde verband zij opgemerkt dat er reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag ernstige twijfels bestonden over uw vermeende terugkeer naar uw dorp Wand, gelegen in het district Shigal van de provincie Kunar (zie beslissing 1e AA). Deze twijfels worden enkel versterkt door een zogenaamde verspreking tijdens uw onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status. Wanneer u gevraagd werd waar u voor 2012 gewoond heeft, antwoordde u in Kabul, Afghanistan, waarna u zich onmiddellijk corrigeerde en Kunar zei. U herhaalde vervolgens nog eens uitdrukkelijk dat u niet in Kabul had gewoond, maar in Kunar. Op de vraag waarom u dan eerst Kabul zei, legde u uit dat dit plots gebeurde en u veel stress heeft (CGVS 24/7/2019, p. 10). Dit is slechts een blote bewering, die niet overtuigt. U legde immers geen enkel medisch-psychologisch attest neer dat een aantasting van uw cognitieve vermogens als gevolg van stress staat. De eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw terugkeer naar uw dorp in Kunar wordt hierdoor dan ook verder bevestigd.

Voorts heeft u ook op andere punten destijds leugenachtige verklaringen afgelegd. Destijds verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u sinds 2007 in Griekenland gehuwd was met H.P.. Zij zou eind 2007 vanuit Griekenland alleen teruggekeerd zijn naar Afghanistan omdat haar asielverzoek afgewezen was en zou op het moment van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België in uw dorp Wand gewoond hebben (Verklaring DVZ 1e AA, nr. 16a). Tijdens uw 2de verzoek om internationale bescherming riep u vervolgens in dat uw vrouw, H.P., door de taliban vermoord werd in november 2013 (Verklaring 2e AA, nr. 12). Actueel vertelde u dat u ondertussen hertrouwd bent met J.S. U bent met haar getrouwd na de dood van uw eerste vrouw, H.P..

U stelde echter dat uw eerste vrouw, H.P., reeds in 2011 overleden was en u nog voor uw komst naar België in 2012 hertrouwd was (CGVS 24/7/2019, p. 3, 14-15). Deze verklaringen zijn uiteraard volledig in strijd met uw eerdere verklaringen. Toen u hiermee geconfronteerd werd, gaf u uiteindelijk toe dat u hierover bewust gelogen had en uw eerste vrouw reeds overleden was voor uw vertrek (CGVS 24/7/2019, p. 21) al probeerde u eerst de schuld af te schuiven. Toen u gevraagd werd waarom u bij uw asielaanvraag destijds geen melding had gemaakt van uw tweede vrouw, opperde u eerst dat daar misschien niet naar gevraagd werd. Erop gewezen dat dit wel degelijk het geval was en u zelf naliet melding te maken van uw tweede vrouw, repliceerde u dan weer dat u zich misschien vergist had en de naam van uw eerste vrouw had gegeven in plaats van die van uw tweede. Ook toen u gevraagd werd waarom u zich vergist zou hebben, hield u vast aan deze verklaring. Ook toen u geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen over het moment van de dood van uw eerste vrouw, probeerde u het verschil in uw verklaringen nog af te doen als een vergissing door te stellen dat u blijkbaar een ander jaar had vermeld, maar ze sowieso dood is. Pas toen u erop gewezen werd dat het niet aannemelijk is dat u zich niet zou herinneren of uw vrouw gestorven is terwijl u zelf nog in Afghanistan was of terwijl u alleen in een vreemd land verbleef, gaf u uiteindelijk toe dat u hierover bewust gelogen had ten bate van uw asielaanvraag (CGVS 24/7/2019, p. 21). Ook over de omstandigheden waarin uw eerste vrouw om het leven kwam, heeft u destijds bewust gelogen. Waar u destijds stelde dat uw vrouw omkwam in een brand nadat uw huis in brand gestoken werd door leden van de taliban die naar u op zoek waren (Verklaring DVZ 2e AA, nr. 15 - CGVS 2e AA, p. 7), gaf u actueel immers toe dat het eigenlijk een ongeluk was. U vertelde dat uw huis toevallig geraakt werd door een raket, waardoor er brand ontstond. Wie deze raket had afgevuurd, de taliban of iemand anders, was niet duidelijk (CGVS 24/7/2019, p. 15-16). Niet enkel uw asielrelaas, dat eerder reeds ongeloofwaardig bevonden werd, maar ook uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor nog verder ondermijnd. Bovendien blijkt hieruit eens te meer dat u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming doelbewust relevante gegevens met betrekking tot uw persoonlijke situatie in Afghanistan, in dit geval uw familiaal netwerk, heeft verzwegen.

Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen blijkt dat u destijds in het kader van uw twee verzoeken om internationale bescherming doelbewust gepoogd heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door het achterhouden van informatie en het afleggen van valse verklaringen. De medewerkingsplicht in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming vereist dat deze zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mocht van u dan ook correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute teneinde uw nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen. De informatie die u achterhield was cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Door het achterhouden van deze informatie hield u namelijk ook een intern vluchtalternatief verborgen. Destijds werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat er vanwege uw zeer korte verblijf in Afghanistan (iets langer dan een jaar voorafgaand aan uw vertrek in 2012) niet redelijkerwijze vanuit gegaan kon worden dat u over een intern vluchtalternatief buiten de door u verklaarde herkomstregio Kunar beschikte. Het feit dat u veel langer in Afghanistan hebt verbleven dan u destijds verklaarde, u toen (vermoedelijk) reeds in Kabul heeft verbleven en u destijds een deel van uw familiaal netwerk heeft verborgen door uw tweede huwelijk te verzwijgen, maakt dat u destijds wel degelijk over een intern vluchtalternatief kon beschikken en u als gevolg van uw doelbewuste misleiding ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Gelet op het voorgaande wordt besloten dat de subsidiaire beschermingsstatus die u werd toegekend, op grond van artikel 55/5/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet dient te worden ingetrokken.

U maakte daarnaast niet aannemelijk dat er actueel in uw hoofde nog een nood aan internationale bescherming zou bestaan omwille van andere redenen. U stelde ter behoud van uw status actueel nog steeds niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omwille van uw vroegere problemen met de taliban, die in uw regio nog steeds aan de macht zijn. Omwille van deze problemen zou u zich ook niet elders in Afghanistan kunnen vestigen aangezien de taliban u overal kunnen viseren. U heeft ook geen huis buiten Kunar en niemand om op terug te vallen (CGVS, p. 19-20, 24-25).

Wat betreft uw problemen met de taliban moet benadrukt worden dat u deze problemen reeds inriep in het kader van uw beide asielverzoeken, maar deze problemen ongeloofwaardig bevonden werden. Uw eerste verzoek werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid.

Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 26/07/2013 en u tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. De nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede verzoek aanbracht, konden de eerder vastgestelde geloofwaardigheid niet ombuigen. Bijgevolg werd uw tweede verzoek om internationale bescherming afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing en bracht actueel evenmin gegevens aan die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kunnen ombuigen. Meer nog, uit uw huidige verklaringen blijkt dat uw vader, broer, vrouw en kinderen vandaag nog steeds in uw dorp Wand wonen, maar uw familie geen problemen meer kent, behalve de algemene veiligheidssituatie (CGVS 24/7/2019, p. 4). Dit onderschrijft slechts de ongeloofwaardigheid van deze problemen. U argumenteerde wel dat er niets meer gebeurd is omdat de taliban weten dat u niet meer in uw dorp bent (CGVS 24/7/2019, p. 19). Deze verklaring volstaat niet. Er kan immers redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat als de taliban u tot op vandaag willen bestraffen, zoals u opwerpt (CGVS 24/7/2019, p. 18), ze op zijn minst zouden geprobeerd hebben uw familie onder druk te zetten teneinde u naar uw dorp te doen terugkeren. Alle andere door u ingeroepen incidenten met de taliban zouden zich bovendien ook afgespeeld hebben na uw vertrek in 2012, aangezien u uw dorp en land uit voorzorg zou hebben verlaten nog voor u daadwerkelijk problemen zou hebben gekregen met de taliban (CGVS 24/7/2019, p. 18).

Waar u argumenteerde dat u wel mensen kent buiten Kunar, maar dat niet wil zeggen dat u bij deze mensen terecht kan (CGVS 24/7/2019, p. 24-25), moet erop gewezen worden dat uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat u bewust gepoogd heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door het afleggen van leugenachtige verklaringen en het achterhouden van informatie. Uw algemene geloofwaardigheid is hierdoor reeds ernstig aangetast. Daarnaast heeft u tijdens uw onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status eveneens geprobeerd de omvang van uw sociaal netwerk te minimaliseren. Zo stelde u dat u behalve uw oom en 1 oudklasgenoot genaamd A.S. geen andere vrienden of kennissen heeft in Kabul (CGVS 24/7/2019, p. 20). Deze verklaring strookt geenszins met de informatie op uw facebookprofiel. Hoewel u uw vriendenlijst op facebook verborgen houdt, kon aan de hand van de posts en likes op uw en andere facebookprofielen een deel van uw sociaal netwerk gereconstrueerd worden. Hieruit blijkt dat u bevriend of bekend bent met verschillende mensen uit Kabul, onder wie W.S., H.S. en verschillende andere personen met de familie-/stamnaam S., H.T., Z.K., A.U.H., Na.S. en No.S., die allen in Kabul wonen.

Voorts wijzen verschillende elementen erop dat uw relatie met W.S. en zijn familie anders is dan u wil laten uitschijnen. Hoewel u tijdens uw onderhoud in het kader van heroverweging van uw status uitdrukkelijk aangaf dat u sinds 2002 geen contact meer heeft gehad met W.S. (CGVS 24/7/2019, p. 9) en u actueel geen enkele interesse meer heeft in W.S. of zijn politieke carrière omdat dat voor u een afgesloten hoofdstuk is (CGVS 24/7/2019, p.10), blijkt uit de informatie op uw facebookpagina het tegenovergestelde (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Zo prijkt W.S. al sinds 12 januari 2017, dit is ruim 2 en een half jaar, op de omslagfoto van uw facebookpagina. Daarnaast postte u zowel op 9 als op 16 maart 2017, 27 april 2017 en 16 oktober 2018 een foto van W.S. en bent u op facebook bevriend met Hizb Islami Muttahed Afghanistan, de partij van W.S.. Toen u geconfronteerd werd met de vaststelling dat W.S. op de omslagfoto van uw facebookpagina prijkt, zei u slechts dat u deze foto gewoon gebruikt hebt omdat u hem leuk vond en u zelfs niet meer weet wanneer u dat deed. Op de vraag waarom u deze foto leuk vond, kwam u niet verder dan dat u die foto gewoon gezien heeft en hem gebruikt heeft (CGVS 24/7/2019, p. 22). Erop gewezen en getoond dat u ook met W.S. bevriend bent op facebook en u ook andere foto's van hem op uw facebookpagina postte, reageerde u dat er heel veel verschillende soorten mensen zijn en iedereen een persoon kan toevoegen op facebook en ermee bevriend worden. W.S. heeft u toegevoegd en u heeft zijn verzoek geaccepteerd. U argumenteerde tevens dat jullie inderdaad bevriend zijn op facebook, maar jullie niet meer dezelfde relatie hebben die jullie vroeger hadden. U bent in België en hij is in Afghanistan en u werkt niet meer voor hem. Op de vraag waarom u dan foto's van hem post als u geen enkele interesse meer heeft in hem of zijn politieke carrière, repliceerde u slechts dat u dat deed omdat hij vroeger uw baas geweest is en u ooit voor hem gewerkt heeft, maar er verder niets aan de hand is (CGVS 24/7/2019, p. 22-23). Deze verklaring overtuigt geenszins omdat u eerder uitdrukkelijk stelde geen enkele interesse meer in hem of zijn politieke carrière te hebben en dat dit voor u een afgesloten hoofdstuk is. Toen u hierop attent werd gemaakt, herhaalde u slechts dat u persoonlijk niets meer met hem heeft en u niet langer voor hem werkt (CGVS 24/7/2019, p. 23), wat geen afdoend antwoord is op de vraag waarom u foto's van hem post en hij zelfs al ruim 2 jaar op uw omslagfoto prijkt. Toen u tot slot geconfronteerd werd met de twijfels over de door u voorgehouden relatie met W.S., repliceerde u dat wij niet hoeven te twijfelen omdat u gewoon simpele foto's heeft gepost en u voor niemand aan het werken bent. U heeft daarvoor echt geen tijd omdat u uw eigen werk en leven heeft in België (CGVS 24/7/2019, p. 23).

Hiermee biedt u echter geen verklaring voor de discrepanties tussen uw verklaringen over uw relatie met W.S. en uw posts en activiteiten op facebook. Het feit dat u niet langer voor hem werkt, neemt niet weg dat uw onlineactiviteiten een andere relatie suggereren dan wat u wil laten uitschijnen.

Zij voorts gewezen op het bijschrift bij de foto van W.S. die u op 9 maart 2017 plaatste. Bij deze foto staat te lezen "Mashaa allah, dear uncle", waarbij u W.S. aanspreekt met 'Beste oom'. Hiermee geconfronteerd, argumenteerde u dat oudere personen hoe dan ook oom genoemd worden in Afghanistan (CGVS 24/7/2019, p. 23). Niettemin dit gebruikelijk is in Afghanistan, wordt deze vaststelling in een ander licht geplaatst door het e-mailadres dat u gebruikte in uw correspondentie met het CGVS (zie stuk 7 en 9 in map documenten), namelijk (...)@yahoo.com. U gebruikte dit e-mailadres om zowel tijdens (CGVS 24/7/2019, p. 13) als na uw onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status documenten door te mailen naar het CGVS. Als afzender gebruikt u de naam "S.U." en als e-mailadres (...)@yahoo.com, waarbij de 'su' vermoedelijk staat voor S.U. Ook dit doet vermoeden dat uw band met (de familie) S. veel nauwer is dan u wil laten uitschijnen.

In ditzelfde verband zij ook gewezen op uw band met H.S., van wie u aangaf dat hij de zoon van W.S. is (CGVS 24/7/2019, p. 26). Toen u gevraagd werd wat H.S. van werk doet, antwoordde u dat u enkel wist dat hij de zoon van W.S. is, maar u daar verder geen informatie over hebt. U heeft hem leren kennen via facebook. Als je in Afghanistan iemand toevoegt op facebook, word je vervolgens door de rest van de familie ook toegevoegd en word je op die manier met de hele familie van die persoon bevriend, aldus uw verklaringen. Zodoende bent u bevriend met W.S., de zoon van W.S., en heeft u af en toe contact met hem via facebook (CGVS 24/7/2019, p. 26). Deze verklaring overtuigt niet om volgende redenen. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u destijds verschillende documenten neer, alsook de enveloppe waarmee deze documenten naar u werden opgestuurd. Als afzender stond er op deze enveloppe de naam H.S., hoewel u verklaarde dat uw vader, die A.R. heet, deze documenten naar u had opgestuurd (CGVS 1e AA, p. 12). Toen u hier destijds mee geconfronteerd werd, argumenteerde u dat H.S. een vriend was van uw vader. U stelde dat uw vader geen adres had en hij het adres van zijn vriend H.S. gebruikte (CGVS 1e AA, p. 13). Ongeacht of H.S. dan wel uw vader de werkelijke afzender was, duidt ook dit op een nauwere band met de familie S. dan u wil laten uitschijnen. Daarenboven blijkt uit de facebookpagina van W.S., met wie u op facebook bevriend bent, dat hij pas sinds 2018 actief is op facebook. Dit kan afgeleid worden uit de jaartallen beschikbaar op zijn tijdlijn (zie info toegevoegd uit het administratieve dossier). Indien u H.S. pas zou hebben leren kennen omdat hij u in navolging van zijn vader heeft toegevoegd op facebook, zou dat betekenen dat u hem pas ten vroegste in 2018 hebt leren kennen, wat geenszins strookt met het feit dat u hem destijds, in 2013, reeds bestempelde als een vriend van uw vader en u al in 2014 een van de foto's op de facebookpagina van H.S. likete (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Waar u uw kennismaking met H.S. actueel wil afdoen als een louter toevallige kennismaking op facebook als gevolg van facebookgewoontes onder Afghanen, duidt het feit dat u H.S. destijds reeds bestempelde als een vriend van uw vader op een andere relatie. Ook dit wijst op een nauwere band met de familie S. dan u wil laten uitschijnen.

Niet alleen bent u op facebook bevriend met verschillende hooggeplaatste mensen in Afghanistan, onder wie W.S., H.S. en H.T. In het verleden hebt u ook op de hulp van verschillende onder hen kunnen rekenen. Zoals hierboven reeds aangestipt werd, kreeg u in de loop van uw eerste asielaanvraag de hulp van H.S. om documenten ter staving van uw asielverzoek naar België op te sturen. Voorts werd het medisch attest dat u actueel ter staving van de medische toestand van uw zoon neerlegde vanuit Afghanistan naar u opgestuurd door H.T. (zie afzender op de enveloppe, stuk 8 in de map documenten), die volgens zijn eigen facebookpagina van september 2015 tot april 2017 als directeur van publieke werken bij het ministerie van Transport werkte, en met wie u ook op facebook bevriend bent. Uw bezoek aan de VIP loge van het Kabul Cricket Stadium werd dan weer geregeld door een zekere A.S., een oud-klasgenoot, die hiertoe voldoende connecties had (CGVS 24/7/2019, p. 23). Ook H.T. was hierbij trouwens aanwezig en staat samen met u op de foto. U heeft hem ook getagd bij deze foto (zie info toegevoegd aan administratief dossier). U wierp op dat A.S. uw bezoek aan de VIP loge enkel geregeld heeft om te tonen dat hij dat kon regelen, en hij dit voor zijn eigen naam en imago heeft gedaan. Verder zal hij u geen geld geven, u beschermen of u in zijn eigen huis binnen laten (CGVS 24/7/2019, p. 25). Ongeacht de reden waarom A.S. zijn connecties heeft aangesproken om ervoor te zorgen dat u binnen kon in de VIP loge van het Kabul Cricket Stadium, moet erop gewezen worden dat hij bereid was dit voor u, een oud-klasgenoot die al jaren in het buitenland verblijft, te doen. Omwille hiervan kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat u indien nodig ook voor andere zaken op A.S. zou kunnen terugvallen, al was het maar voor zijn eigen imago.

Voorts zij er in dit verband ook op gewezen dat u in de zomer van 2016 voor meer dan 40 dagen bij uw oom in Kabul heeft verbleven (CGVS 24/7/2019, p. 7). Ook uw zoon verbleef daar in die periode een tijdlang (CGVS 26/4/2019, p. 6). U argumenteerde dat u niet in Kabul kan gaan wonen omdat u er geen huis heeft en het huis van uw oom in Kabul klein is en uw oom ook vaak moet verhuizen (CGVS 24/7/2019, p. 19-20). Dit neemt echter niet weg dat u wel zou kunnen rekenen op de hulp van uw oom om u in Kabul te vestigen en er uw leven uit te bouwen.

Tot slot kan nog toegevoegd worden dat het opmerkelijk is dat er op uw facebookpagina lange tijd te lezen stond dat u gewerkt heeft bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan' [sic], maar deze vermelding ondertussen verdwenen is. Op respectievelijk 20 mei 2019, 13 juni 2019 en 19 juli 2019 - minder dan een week voor uw persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status- was deze melding nog zichtbaar op het openbare gedeelte van uw facebookprofiel (zie info toegevoegd aan het dossier). Ondertussen is deze mededeling echter verdwenen. Gelet op de overige hierboven gedane vaststellingen doet ook dit vermoeden dat u door het verwijderen van uw voormalige tewerkstelling een deel van uw sociaal netwerk verborgen wil houden. Uw tewerkstelling bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan' heeft geen betrekking op uw vroegere tewerkstelling voor W.S. aangezien uit uw verklaringen en het door u destijds voorgelegde attest blijkt dat u in 2002 aangesteld was als tweede secretaris in het administratiebureau van de Islamitische verenigde Partij van Afghanistan, wat geenszins hetzelfde is als tewerkstelling bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan'. U heeft trouwens ook nooit melding gemaakt van tewerkstelling bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan'. U stelde in Afghanistan slechts gewerkt te hebben als tweede secretaris voor W.S. in 2002 en niet-officieel als privéleraar na uw terugkeer uit Griekenland (CGVS 1e AA, p. 3, 6). Dit alles doet bijgevolg vermoeden dat u ook een functie hebt uitgeoefend voor de overheid in Afghanistan, maar u deze verborgen wil houden teneinde zo ook een deel van uw sociaal netwerk verborgen te houden.

Uw stelling als zou u wel mensen kennen, maar niet bij deze mensen terecht kunnen en zij u geen geld, plaats of bescherming zouden kunnen geven (CGVS 24/7/2019, p. 25), is gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk. Bijgevolg kan gezien uw persoonlijk profiel en uw sociaal netwerk redelijkerwijze van u verwacht worden dat u u in Kabul zou vestigen.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat u de problemen die u destijds zou hebben gekend omwille van uw tewerkstelling voor W.S., reeds inriep in het kader van eerste asielerzoek en deze problemen toen ongeloofwaardig bevonden werden. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 26/07/2013 en u tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. Actueel bracht u geen gegevens aan die een ander licht werpen op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van ‘open combat’ of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>; de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_cit_y_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidsstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

In de EASO Guidance Nota (zie de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018, pag. 98-110, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) wordt een intern vestigingsalternatief voor alleenstaande mannen en getrouwde koppels zonder kinderen over het algemeen redelijk geacht. In de Guidance Note wordt gesteld dat er, niettegenstaande een hervestiging gepaard kan gaan met een zekere hardheid, kan besloten worden dat verzoekers die tot deze categorieën behoren, in principe in staat zijn om er, zonder ondersteunend netwerk, in hun levensonderhoud te voorzien.

Het CGVS benadrukt hierbij dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Afghaanse verzoeker om internationale bescherming die tot één van voornoemde categorieën van personen behoort. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Afghanistan.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Kabul vestigt.

Zelfs indien aan uw bewering dat u voor uw komst naar België in 2012 niet in Kabul zou hebben gewoond enig geloof kan worden gehecht, quod non, moet benadrukt worden dat in het kader van uw beide verzoeken om internationale bescherming geoordeeld werd dat uw verblijf in het dorp Wand (district Shigal, provincie Kunar) niet geloofwaardig was. Zelfs indien uw laatste verblijfplaats voor uw vertrek in 2012 niet Kabul zou zijn geweest, kan Kabul actueel wel als een redelijk intern vestigingsalternatief beschouwd worden gezien uw sociaal netwerk in Kabul. Zoals hierboven reeds uiteengezet, beschikt u niet enkel over een (of meerdere) familielid (-leden) in Kabul, maar ook over een uitgebreide vrienden- en kennissenkring. Verschillende onder hen hebben u in het verleden bovendien reeds geholpen (zie supra). U hebt daarenboven ook een hogere opleiding genoten, hebt in het verleden verschillende jobs uitgeoefend en slaagde er zelfs in Griekenland in om dermate veel geld te verdienen dat u bij uw terugkeer naar Afghanistan destijds een eigen huis kon bouwen in Afghanistan (Vragenlijst CGVS 1e AA, nr. 2.10 en 3.5). Zodoende kan ervan uitgegaan worden dat u voldoende ondernemend bent om voor uzelf een leven uit te bouwen in de stad Kabul.

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandige man een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat u in Kabul geen mensen zou hebben om op terug te vallen (CGVS 24/7/2019, p. 19-20). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, is deze verklaring niet aannemelijk. Evenmin kan er geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de taliban zou hebben gekend noch de problemen die u omwille van uw tewerkstelling voor W.S. zou hebben gekend (CGVS 24/7/2019, p. 19-20), zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat er actueel in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden geconcludeerd en uw subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken omdat u deze destijds verkregen hebt op basis van valse verklaringen en een verkeerde weergave van doorslaggevende elementen in uw dossier.

De door u neergelegde nieuwe documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw Afghaans paspoort bevat uitsluitend identiteits- en reisgegevens. Het door u neergelegde medisch attest toont slechts aan dat uw zoon van 23 juni 2016 tot 20 juli 2016 opgenomen was in het Shinozada ziekenhuis in Kabul vanwege een longontsteking en bloedvergiftiging, wat hier niet betwist wordt. De foto's van uw zoon tonen aan dat uw zoon een fysieke beperking heeft, wat hier evenmin betwijfeld worden. De enveloppe ten slotte bewijst slechts dat u vanuit Afghanistan een of meerdere documenten ontvangen hebt, wat evenmin betwist wordt. Geen van deze documenten bevat echter enige informatie aangaande de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Afghanistan.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 55/3 en 55/3/1, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

- De fout van appreciatie

- De algemene zorgvuldigheidsplicht".

Verzoeker citeert uit artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet en voert hierbij vooreerst aan dat "Indien U Raad van mening zou zijn dat er omwille veranderingen van omstandigheden er actueel geen bescherming nodig zou zijn in de regio Kunar, is verzoeker van oordeel dat er niet werd nagegaan of deze veranderingen voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand zijn." Verzoeker wijst er immers op dat er geen machtswisseling kwam in Afghanistan, dat de situatie van de burgerbevolking niet is geëvolueerd en dat de taliban er nog steeds handelt in totale straffeloosheid.

Verzoeker voert vooreerst aan dat het lijkt alsof de commissaris-generaal van oordeel is dat verzoekers persoonlijk gedrag erop wijst dat hij geen bescherming nodig heeft. Hij benadrukt hierbij echter dat niet elke terugkeer van een erkende vluchteling naar zijn land van herkomst op zich volstaat om het statuut in te trekken.

Verzoeker verwijst naar de parlementaire voorbereiding van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet en meent dat hieruit blijkt dat de duur van het verblijf, de reden van de terugkeer en de omstandigheden van het verblijf moeten worden onderzocht rekening houdende met de persoonlijke situatie en vrees van de verzoeker. In casu wijst verzoeker erop dat hij "wel [heeft] laten weten dat de duur van het verblijf was kort, het was eenmalig, de reden waren uitzonderlijk (zwarte ziek van verzoeker zoon), en de

omstandigheden waren ook uitzonderlijk (de oom van verzoeker zou hem niet volle tijd kunnen logeren of helpen)." Hoewel verzoeker langdurig in Afghanistan heeft verbleven toont dit volgens hem niet aan dat hij geen vrees meer zou hebben bij zijn terugkeer naar Afghanistan, rekening houdende met de reden voor zijn terugkeer, de omstandigheden van zijn terugkeer en verblijf en de situatie van overmacht die hem verhinderde vroeger naar België terug te keren.

Waar de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker door *"doelbewuste misleiding"* ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, merkt verzoeker op dat uit de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 13 augustus 2014 niet duidelijk blijkt welke omstandigheden hebben geleid tot zijn toekenning. Verzoeker meent echter dat *"[d]uidelijk is het in verband met de regio waarvan verzoeker verklaarde afkomstig te zijn en ook de mogelijkheden om in een andere regio van het land van herkomst te kunnen vluchten."*

Verzoeker meent vooreerst dat zijn regio van herkomst van belang was bij de beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over zijn verblijfplaatsen tussen 2002 en 2012 heeft geen invloed op het feit dat hij afkomstig is uit Kunar, aldus verzoeker. Hij stelt verder vast dat, hoewel de commissaris-generaal stelt dat er in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming reeds twijfels waren met betrekking tot zijn terugkeer naar Kunar, de commissaris-generaal niet oordeelt dat verzoeker niet afkomstig is uit Kunar. Hij stelt nog dat *"CGVS geeft ook toe dat deze twijfels waren al aanwezig destijds. Dus niks die was niet in rekening gehouden destijds."* Verder stelt verzoeker vast dat de commissaris-generaal aangeeft dat verzoekers broer, vader, echtgenote en kinderen nog steeds in het dorp Wand in de provincie Kunar wonen. Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal de situatie in zijn regio van herkomst, de provincie Kunar, niet grondig heeft beoordeeld. Hij citeert uit het EASO-rapport *"Afghanistan. Security situation"* van juni 2019 waaruit volgens hem het gevaar in de provincie Kunar duidelijk blijkt.

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul, gelet op zijn persoonlijk profiel en netwerk, meent verzoeker dat de motivering hieromtrent gebaseerd is op aannames die geen rekening houden met het feit dat verzoeker sinds meer dan zeven jaar niet meer in Afghanistan leeft. Hij meent aldus dat *"[e]en leven uit te bouwen" in een andere regio van zijn land van herkomst zal dus niet mogelijk zijn alleen gebaseerd op kennissen die hij heeft gemaakt via Facebook."*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in zijn hoofde van 13 augustus 2014 (stuk 3) toe. Dit stuk bevindt zich al in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 17).

2.1.3. In een aanvullende nota van 15 mei 2020 brengt de commissaris-generaal volgende documenten ter kennis:

- UNHCR *"Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan"* van 30 augustus 2018;
- het EASO-rapport *"Afghanistan. Guidance note and common analysis"* van juni 2019;
- de COI Focus *"Afghanistan. Security situation in Kabul city"* van Cedoca van 8 april 2020;
- het EASO-rapport *"Afghanistan Security situation"* van juni 2019.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

In voorliggend geval wordt in het bijzonder de toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet onderzocht.

Deze bepaling legt op dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken door de commissaris-generaal ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste

documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

2.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal thans zijn subsidiaire beschermingsstatus omdat zijn persoonlijke gedrag, zijnde zijn terugkeer naar Afghanistan in 2016, erop wijst dat hij geen bescherming nodig heeft en verwijst naar artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad vooreerst op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker op 13 augustus 2014 de vluchtelingenstatus werd geweigerd omdat hij geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakte, doch dat hem de subsidiaire beschermingsstatus diende te worden toegekend, zodat artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet geen toepassing vindt.

Uit de lezing van de bestreden beslissing kan bovendien genoegzaam blijken dat verzoekers subsidiaire beschermingsstatus thans niet wordt ingetrokken omwille van zijn terugkeer naar Afghanistan in 2016, doch wel omdat uit het persoonlijk onderhoud van 24 juli 2019 waar verzoeker werd bevraagd over deze terugkeer, is gebleken dat de subsidiaire bescherming aan verzoeker werd toegekend op basis van verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat uit de beslissing van 8 augustus 2014 niet blijkt welke omstandigheden hebben geleid tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in zijn hoofde. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt echter genoegzaam dat de commissaris-generaal in 2014 besliste om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat de toepassing van een intern vestigingsalternatief in een andere regio in Afghanistan in zijn hoofde onredelijk werd geacht, gelet op de korte periode van zijn verblijf in Afghanistan, zijnde iets langer dan één jaar voor zijn vertrek naar België in 2012. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete noch dienstige argumenten die deze vaststellingen kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen en bevestigt daarentegen dat de situatie in zijn regio van herkomst, de provincie Kunar, en zijn mogelijkheid tot hervestiging binnen Afghanistan duidelijk verband houden met de beslissing om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Uit de lezing van het verzoekschrift stelt de Raad verder vast dat verzoeker aanvoert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat zijn herkomst uit de provincie Kunar *in se* wordt betwist en dat er in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming reeds twijfels waren over verzoekers terugkeer naar de provincie Kunar, doch dat hier geen rekening mee werd gehouden in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit verweer doet echter geenszins afbreuk aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat verzoeker door zijn leugenachtige en verkeerd weergegeven verklaringen inzake (i) de duur van zijn verblijf in Afghanistan voor zijn vertrek naar België in 2012, (ii) zijn verblijfplaats voor zijn vertrek naar België en (iii) zijn familiaal netwerk in Afghanistan in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming geen zicht heeft geboden op zijn mogelijkheden om zich elders in Afghanistan te vestigen. Bovendien blijkt thans uit zijn verklaringen dat (iv) verzoeker zijn sociaal netwerk in Kabul tracht te minimaliseren, waaruit andermaal blijkt dat verzoeker zijn mogelijkheid tot een intern vestigingsalternatief in Kabul tracht te verbergen voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen stellen.

Verzoekers verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Kunar is dan ook niet relevant, nu uit de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Het verweer in het verzoekschrift dat verzoeker al sinds zeven jaar niet meer in Afghanistan verblijft doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling dat omwille van verzoekers profiel en zijn sociaal netwerk in de stad Kabul de toepassing van een intern vestigingsalternatief naar deze stad in zijn hoofde redelijk wordt geacht. Gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn sociaal netwerk kan immers niet worden aangenomen dat verzoeker enkel Facebook-kennissen heeft in de stad Kabul, zoals hij thans andermaal voorhoudt in zijn verzoekschrift.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt bevestigd door de informatie die de commissaris-generaal via een aanvullende nota heeft neergelegd. Het standpunt wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Op 13 augustus 2014 werd u op basis van art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet het statuut van subsidiair beschermde toegekend omdat het CGVS van oordeel was dat vestiging in een gebied waar er

geen sprake was van een reëel risico op ernstige schade omwille van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, in uw hoofde onredelijk was omwille van uw zeer korte verblijf in Afghanistan (iets langer dan een jaar voorafgaand aan uw vertrek in 2012).

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u subsidiaire bescherming kreeg, heden uw beschermingsstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald posts op uw persoonlijke facebookpagina waaruit blijkt dat u minstens 1 keer naar Afghanistan bent teruggekeerd. U postte op 14 september 2017 op uw facebookpagina immers een foto waarop u zich samen met enkele andere mensen in de VIP loge van het Kabul Cricket Stadium bevindt. Hieruit kon geconcludeerd worden dat u sinds de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus minstens 1 keer naar Afghanistan bent teruggekeerd. Naar aanleiding hiervan werd u 24 juli 2019 door het CGVS gehoord teneinde u de gelegenheid te bieden argumenten aan te brengen tot behoud van uw status.

Vooreerst zij erop gewezen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status toegaf dat u in 2016 naar Afghanistan bent teruggekeerd, meer bepaald in juli 2016. U keerde naar eigen zeggen naar Afghanistan terug omdat uw zoon, die ernstig gehandicapt is, zwaar ziek was en mogelijk zou sterven. U verbleef in totaal iets meer dan 40 dagen in Afghanistan. Deze hele periode verbleef u samen met uw gezin in Kabul, bij uw oom langs moederszijde (CGVS 24/7/2019, p. 5-7). Ter staving van de medische toestand van uw zoon op het moment van uw terugkeer legde u later ook een medisch attest neer en de enveloppe waarmee dit attest u vanuit Afghanistan werd toegestuurd. De foto waarop u samen met enkele andere mensen afgebeeld staat in de VIP loge van het Kabul Cricket Centrum, die de aanleiding vormde voor de heroverweging van uw status, werd volgens u genomen tijdens datzelfde verblijf in Kabul in de zomer van 2016 (CGVS 24/7/2019, p. 23).

Niettemin u toegegeven heeft dat u eenmalig naar Afghanistan bent teruggekeerd omwille de medische situatie van uw zoon, volstaat dit niet om het behoud van uw status te rechtvaardigen. Uit verschillende andere vaststellingen dient immers geconcludeerd te worden dat u de Belgische autoriteiten bij uw verzoeken om internationale bescherming destijds bewust heeft proberen misleiden en u zodoende geen zicht heeft geboden op uw reële persoonlijke situatie. Deze vaststelling is zwaarwichtig aangezien de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker van cruciaal belang zijn bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Door uw doelbewuste misleiding werd u ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Eerst en vooral heeft u destijds geen zicht geboden op uw werkelijke verblijfplaatsen voorafgaand aan uw komst naar België. Hieromtrent werden immers zwaarwichtige tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw huidige verklaringen in het kader van de heroverweging van uw status en de verklaringen die u destijds aflegde in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming. Deze tegenstrijdigheden hebben betrekking op uw verblijfplaatsen in de periode van 2002 tot 2012. Destijds verklaarde u meermaals dat u in 2003 uit Afghanistan gevlucht was omdat u problemen had gekend vanwege uw tewerkstelling voor W.S.. U zou achtereenvolgens in het Verenigd Koninkrijk en Griekenland verbleven hebben, maar zou in juli 2011 uiteindelijk teruggekeerd zijn naar Afghanistan vanwege de slechte omstandigheden in Griekenland (Verklaring DVZ 1e AA, nr. 11, 22 - CGVS 1e AA, p. 3-4 - CGVS 2e AA, p. 2). Tijdens uw onderhoud in het kader van de heroverweging van status zei u in eerste instantie dat u tussen 2002 en 2012 onafgebroken in Kunar, Afghanistan, had gewoond (CGVS 24/7/2019, p. 10). Later, na de pauze, verklaarde u plots dat u vergeten was dat u voor uw komst naar België ook een keer in Europa was geweest. Toen u hierover verder bevraagd werd, stelde u dat u Afghanistan verlaten had eind 2002 en u achtereenvolgens in Engeland en Griekenland verbleven had. U verklaarde echter dat u al in 2007 naar Afghanistan teruggekeerd was en u tussen 2007 en 2012 in uw dorp in Afghanistan hebt gewoond (CGVS 24/7/2019, p. 14). Een dergelijke discrepantie in uw huidige verklaringen is op zichzelf reeds onaannemelijk te noemen. Toen u met de tegenstrijdigheid tussen uw huidige en vroegere verklaringen werd geconfronteerd, repliceerde u dat u dacht dat u destijds niet de juiste info heeft gegeven of een fout gemaakt heeft.

U vervolgde dat u zeker niet in 2011 teruggekeerd bent naar Afghanistan omdat u voor 2011 getrouwd was en al een kind gekregen had. U herhaalde dat u in 2007 teruggekeerd bent en u door de stress en alles wat u hebt meegemaakt veel vergeten bent en bepaalde dingen niet zo goed meer weet. Erop gewezen dat redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u zich herinnert of u tussen 2002 en 2012 in uw eigen land, Afghanistan, hebt gewoond, dan wel dat u tussen 2002 en 2007 of zelfs tot 2011 in Europa hebt gewoond, opperde u dat er misschien sprake was van een vertaal of notatiefout. Deze verklaring overtuigt niet aangezien u meermaals en in de loop van zowel uw eerste als uw tweede asielprocedure verklaard hebt dat u pas in 2011 vanuit Griekenland naar Afghanistan bent teruggekeerd. Toen u hierop attent werd gemaakt, hulde u zich tot twee maal toe in stilzwijgen (CGVS 24/7/2019, p. 20). Hieruit dient geconcludeerd te worden dat u de Belgische asielinstanties destijds bewust heeft proberen misleiden wat betreft uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw komst naar België. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u zich zelfs vandaag nog zou herinneren of u tussen 2002 en 2012 in een vreemd land in Europa, dan wel in Afghanistan, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, hebt verbleven. U gaf trouwens zelf aan dat u destijds mogelijk foute informatie had gegeven (CGVS 24/7/2019, p. 20). U legde bovendien geen enkel medisch-psychologisch attest neer dat de door u ingeroepen geheugenproblemen staft, zodat deze niet weerhouden kunnen worden als verschoningsgrond voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

In ditzelfde verband zij opgemerkt dat er reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag ernstige twijfels bestonden over uw vermeende terugkeer naar uw dorp Wand, gelegen in het district Shigal van de provincie Kunar (zie beslissing 1e AA). Deze twijfels worden enkel versterkt door een zogenaamde verspreking tijdens uw onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status. Wanneer u gevraagd werd waar u voor 2012 gewoond heeft, antwoordde u in Kabul, Afghanistan, waarna u zich onmiddellijk corrigeerde en Kunar zei. U herhaalde vervolgens nog eens uitdrukkelijk dat u niet in Kabul had gewoond, maar in Kunar. Op de vraag waarom u dan eerst Kabul zei, legde u uit dat dit plots gebeurde en u veel stress heeft (CGVS 24/7/2019, p. 10). Dit is slechts een blote bewering, die niet overtuigt. U legde immers geen enkel medisch-psychologisch attest neer dat een aantasting van uw cognitieve vermogens als gevolg van stress staft. De eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw terugkeer naar uw dorp in Kunar wordt hierdoor dan ook verder bevestigd.

Voorts heeft u ook op andere punten destijds leugenachtige verklaringen afgelegd. Destijds verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u sinds 2007 in Griekenland gehuwd was met H.P.. Zij zou eind 2007 vanuit Griekenland alleen teruggekeerd zijn naar Afghanistan omdat haar asielverzoek afgewezen was en zou op het moment van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België in uw dorp Wand gewoond hebben (Verklaring DVZ 1e AA, nr. 16a). Tijdens uw 2de verzoek om internationale bescherming riep u vervolgens in dat uw vrouw, H.P., door de taliban vermoord werd in november 2013 (Verklaring 2e AA, nr. 12). Actueel vertelde u dat u ondertussen hertrouwd bent met J.S. U bent met haar getrouwd na de dood van uw eerste vrouw, H.P.. U stelde echter dat uw eerste vrouw, H.P., reeds in 2011 overleden was en u nog voor uw komst naar België in 2012 hertrouwd was (CGVS 24/7/2019, p. 3, 14-15). Deze verklaringen zijn uiteraard volledig in strijd met uw eerdere verklaringen. Toen u hiermee geconfronteerd werd, gaf u uiteindelijk toe dat u hierover bewust gelogen had en uw eerste vrouw reeds overleden was voor uw vertrek (CGVS 24/7/2019, p. 21) al probeerde u eerst de schuld af te schuiven. Toen u gevraagd werd waarom u bij uw asielaanvraag destijds geen melding had gemaakt van uw tweede vrouw, opperde u eerst dat daar misschien niet naar gevraagd werd. Erop gewezen dat dit wel degelijk het geval was en u zelf naliet melding te maken van uw tweede vrouw, repliceerde u dan weer dat u zich misschien vergist had en de naam van uw eerste vrouw had gegeven in plaats van die van uw tweede. Ook toen u gevraagd werd waarom u zich vergist zou hebben, hield u vast aan deze verklaring. Ook toen u geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen over het moment van de dood van uw eerste vrouw, probeerde u het verschil in uw verklaringen nog af te doen als een vergissing door te stellen dat u blijkbaar een ander jaar had vermeld, maar ze sowieso dood is. Pas toen u erop gewezen werd dat het niet aannemelijk is dat u zich niet zou herinneren of uw vrouw gestorven is terwijl u zelf nog in Afghanistan was of terwijl u alleen in een vreemd land verbleef, gaf u uiteindelijk toe dat u hierover bewust gelogen had ten bate van uw asielaanvraag (CGVS 24/7/2019, p. 21). Ook over de omstandigheden waarin uw eerste vrouw om het leven kwam, heeft u destijds bewust gelogen. Waar u destijds stelde dat uw vrouw omkwam in een brand nadat uw huis in brand gestoken werd door leden van de taliban die naar u op zoek waren (Verklaring DVZ 2e AA, nr. 15 - CGVS 2e AA, p. 7), gaf u actueel immers toe dat het eigenlijk een ongeluk was. U vertelde dat uw huis toevallig geraakt werd door een raket, waardoor er brand ontstond. Wie deze raket had afgevuurd, de taliban of iemand anders, was niet duidelijk (CGVS 24/7/2019, p. 15-16). Niet enkel uw asielrelaas, dat eerder reeds ongeloofwaardig bevonden werd, maar ook uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor nog verder ondermijnd.

Bovendien blijkt hieruit eens te meer dat u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming doelbewust relevante gegevens met betrekking tot uw persoonlijke situatie in Afghanistan, in dit geval uw familiaal netwerk, heeft verzwegen.

Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen blijkt dat u destijds in het kader van uw twee verzoeken om internationale bescherming doelbewust gepoogd heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door het achterhouden van informatie en het afleggen van valse verklaringen. De medewerkingsplicht in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming vereist dat deze zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mocht van u dan ook correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute teneinde uw nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen. De informatie die u achterhield was cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Door het achterhouden van deze informatie hield u namelijk ook een intern vluchtalternatief verborgen. Destijds werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat er vanwege uw zeer korte verblijf in Afghanistan (iets langer dan een jaar voorafgaand aan uw vertrek in 2012) niet redelijkerwijze vanuit gegaan kon worden dat u over een intern vluchtalternatief buiten de door u verklaarde herkomstregio Kunar beschikte. Het feit dat u veel langer in Afghanistan hebt verbleven dan u destijds verklaarde, u toen (vermoedelijk) reeds in Kabul heeft verbleven en u destijds een deel van uw familiaal netwerk heeft verborgen door uw tweede huwelijk te verzwijgen, maakt dat u destijds wel degelijk over een intern vluchtalternatief kon beschikken en u als gevolg van uw doelbewuste misleiding ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Gelet op het voorgaande wordt besloten dat de subsidiaire beschermingsstatus die u werd toegekend, op grond van artikel 55/5/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet dient te worden ingetrokken.

U maakte daarnaast niet aannemelijk dat er actueel in uw hoofde nog een nood aan internationale bescherming zou bestaan omwille van andere redenen. U stelde ter behoud van uw status actueel nog steeds niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omwille van uw vroegere problemen met de taliban, die in uw regio nog steeds aan de macht zijn. Omwille van deze problemen zou u zich ook niet elders in Afghanistan kunnen vestigen aangezien de taliban u overal kunnen viseren. U heeft ook geen huis buiten Kunar en niemand om op terug te vallen (CGVS, p. 19-20, 24-25).

Wat betreft uw problemen met de taliban moet benadrukt worden dat u deze problemen reeds inriep in het kader van uw beide asielverzoeken, maar deze problemen ongeloofwaardig bevonden werden. Uw eerste verzoek werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 26/07/2013 en u tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. De nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede verzoek aanbracht, konden de eerder vastgestelde geloofwaardigheid niet ombuigen. Bijgevolg werd uw tweede verzoek om internationale bescherming afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing en bracht actueel evenmin gegevens aan die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kunnen ombuigen. Meer nog, uit uw huidige verklaringen blijkt dat uw vader, broer, vrouw en kinderen vandaag nog steeds in uw dorp Wand wonen, maar uw familie geen problemen meer kent, behalve de algemene veiligheidssituatie (CGVS 24/7/2019, p. 4). Dit onderschrijft slechts de ongeloofwaardigheid van deze problemen. U argumenteerde wel dat er niets meer gebeurd is omdat de taliban weten dat u niet meer in uw dorp bent (CGVS 24/7/2019, p. 19). Deze verklaring volstaat niet. Er kan immers redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat als de taliban u tot op vandaag willen bestraffen, zoals u opwerpt (CGVS 24/7/2019, p. 18), ze op zijn minst zouden geprobeerd hebben uw familie onder druk te zetten teneinde u naar uw dorp te doen terugkeren. Alle andere door u ingeroepen incidenten met de taliban zouden zich bovendien ook afgespeeld hebben na uw vertrek in 2012, aangezien u uw dorp en land uit voorzorg zou hebben verlaten nog voor u daadwerkelijk problemen zou hebben gekregen met de taliban (CGVS 24/7/2019, p. 18).

Waar u argumenteerde dat u wel mensen kent buiten Kunar, maar dat niet wil zeggen dat u bij deze mensen terecht kan (CGVS 24/7/2019, p. 24-25), moet erop gewezen worden dat uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat u bewust gepoogd heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door het afleggen van leugenachtige verklaringen en het achterhouden van informatie. Uw algemene geloofwaardigheid is hierdoor reeds ernstig aangetast.

Daarnaast heeft u tijdens uw onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status eveneens geprobeerd de omvang van uw sociaal netwerk te minimaliseren. Zo stelde u dat u behalve uw oom en 1 oudklasgenoot genaamd A.S. geen andere vrienden of kennissen heeft in Kabul (CGVS 24/7/2019, p. 20). Deze verklaring strookt geenszins met de informatie op uw facebookprofiel. Hoewel u uw vriendenlijst op facebook verborgen houdt, kon aan de hand van de posts en likes op uw en andere facebookprofielen een deel van uw sociaal netwerk gereconstrueerd worden. Hieruit blijkt dat u bevriend of bekend bent met verschillende mensen uit Kabul, onder wie W.S., H.S. en verschillende andere personen met de familie-/stamnaam S., H.T., Z.K., A.U.H., Na.S. en No.S., die allen in Kabul wonen.

Voorts wijzen verschillende elementen erop dat uw relatie met W.S. en zijn familie anders is dan u wil laten uitschijnen. Hoewel u tijdens uw onderhoud in het kader van heroverweging van uw status uitdrukkelijk aangaf dat u sinds 2002 geen contact meer heeft gehad met W.S. (CGVS 24/7/2019, p. 9) en u actueel geen enkele interesse meer heeft in W.S. of zijn politieke carrière omdat dat voor u een afgesloten hoofdstuk is (CGVS 24/7/2019, p.10), blijkt uit de informatie op uw facebookpagina het tegenovergestelde (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Zo prijkt W.S. al sinds 12 januari 2017, dit is ruim 2 en een half jaar, op de omslagfoto van uw facebookpagina. Daarnaast postte u zowel op 9 als op 16 maart 2017, 27 april 2017 en 16 oktober 2018 een foto van W.S. en bent u op facebook bevriend met Hizb Islami Muttahed Afghanistan, de partij van W.S.. Toen u geconfronteerd werd met de vaststelling dat W.S. op de omslagfoto van uw facebookpagina prijkt, zei u slechts dat u deze foto gewoon gebruikt hebt omdat u hem leuk vond en u zelfs niet meer weet wanneer u dat deed. Op de vraag waarom u deze foto leuk vond, kwam u niet verder dan dat u die foto gewoon gezien heeft en hem gebruikt heeft (CGVS 24/7/2019, p. 22). Erop gewezen en getoond dat u ook met W.S. bevriend bent op facebook en u ook andere foto's van hem op uw facebookpagina postte, reageerde u dat er heel veel verschillende soorten mensen zijn en iedereen een persoon kan toevoegen op facebook en ermee bevriend worden. W.S. heeft u toegevoegd en u heeft zijn verzoek geaccepteerd. U argumenteerde tevens dat jullie inderdaad bevriend zijn op facebook, maar jullie niet meer dezelfde relatie hebben die jullie vroeger hadden. U bent in België en hij is in Afghanistan en u werkt niet meer voor hem. Op de vraag waarom u dan foto's van hem post als u geen enkele interesse meer heeft in hem of zijn politieke carrière, repliceerde u slechts dat u dat deed omdat hij vroeger uw baas geweest is en u ooit voor hem gewerkt heeft, maar er verder niets aan de hand is (CGVS 24/7/2019, p. 22-23). Deze verklaring overtuigt geenszins omdat u eerder uitdrukkelijk stelde geen enkele interesse meer in hem of zijn politieke carrière te hebben en dat dit voor u een afgesloten hoofdstuk is. Toen u hierop attent werd gemaakt, herhaalde u slechts dat u persoonlijk niets meer met hem heeft en u niet langer voor hem werkt (CGVS 24/7/2019, p. 23), wat geen afdoend antwoord is op de vraag waarom u foto's van hem post en hij zelfs al ruim 2 jaar op uw omslagfoto prijkt. Toen u tot slot geconfronteerd werd met de twijfels over de door u voorgehouden relatie met W.S., repliceerde u dat wij niet hoeven te twijfelen omdat u gewoon simpele foto's heeft gepost en u voor niemand aan het werken bent. U heeft daarvoor echt geen tijd omdat u uw eigen werk en leven heeft in België (CGVS 24/7/2019, p. 23). Hiermee biedt u echter geen verklaring voor de discrepanties tussen uw verklaringen over uw relatie met W.S. en uw posts en activiteiten op facebook. Het feit dat u niet langer voor hem werkt, neemt niet weg dat uw onlineactiviteiten een andere relatie suggereren dan wat u wil laten uitschijnen.

Zij voorts gewezen op het bijschrift bij de foto van W.S. die u op 9 maart 2017 plaatste. Bij deze foto staat te lezen "Mashaa allah, dear uncle", waarbij u W.S. aanspreekt met 'Beste oom'. Hiermee geconfronteerd, argumenteerde u dat oudere personen hoe dan ook oom genoemd worden in Afghanistan (CGVS 24/7/2019, p. 23). Niettemin dit gebruikelijk is in Afghanistan, wordt deze vaststelling in een ander licht geplaatst door het e-mailadres dat u gebruikte in uw correspondentie met het CGVS (zie stuk 7 en 9 in map documenten), namelijk (...)@yahoo.com. U gebruikte dit e-mailadres om zowel tijdens (CGVS 24/7/2019, p. 13) als na uw onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status documenten door te mailen naar het CGVS. Als afzender gebruikt u de naam "S.U." en als e-mailadres (...)@yahoo.com, waarbij de 'su' vermoedelijk staat voor S.U. Ook dit doet vermoeden dat uw band met (de familie) S. veel nauwer is dan u wil laten uitschijnen.

In ditzelfde verband zij ook gewezen op uw band met H.S., van wie u aangaf dat hij de zoon van W.S. is (CGVS 24/7/2019, p. 26). Toen u gevraagd werd wat H.S. van werk doet, antwoordde u dat u enkel wist dat hij de zoon van W.S. is, maar u daar verder geen informatie over hebt. U heeft hem leren kennen via facebook. Als je in Afghanistan iemand toevoegt op facebook, word je vervolgens door de rest van de familie ook toegevoegd en word je op die manier met de hele familie van die persoon bevriend, aldus uw verklaringen. Zodoende bent u bevriend met W.S., de zoon van W.S., en heeft u af en toe contact met hem via facebook (CGVS 24/7/2019, p. 26).

Deze verklaring overtuigt niet om volgende redenen. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u destijds verschillende documenten neer, alsook de enveloppe waarmee deze documenten naar u werden opgestuurd. Als afzender stond er op deze enveloppe de naam H.S., hoewel u verklaarde dat uw vader, die A.R. heet, deze documenten naar u had opgestuurd (CGVS 1e AA, p. 12). Toen u hier destijds mee geconfronteerd werd, argumenteerde u dat H.S. een vriend was van uw vader. U stelde dat uw vader geen adres had en hij het adres van zijn vriend H.S. gebruikte (CGVS 1e AA, p. 13). Ongeacht of H.S. dan wel uw vader de werkelijke afzender was, duidt ook dit op een nauwere band met de familie S. dan u wil laten uitschijnen. Daarenboven blijkt uit de facebookpagina van W.S., met wie u op facebook bevriend bent, dat hij pas sinds 2018 actief is op facebook. Dit kan afgeleid worden uit de jaartallen beschikbaar op zijn tijdlijn (zie info toegevoegd uit het administratieve dossier). Indien u H.S. pas zou hebben leren kennen omdat hij u in navolging van zijn vader heeft toegevoegd op facebook, zou dat betekenen dat u hem pas ten vroegste in 2018 hebt leren kennen, wat geenszins strookt met het feit dat u hem destijds, in 2013, reeds bestempelde als een vriend van uw vader en u al in 2014 een van de foto's op de facebookpagina van H.S. likete (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Waar u uw kennismaking met H.S. actueel wil afdoen als een louter toevallige kennismaking op facebook als gevolg van facebookgewoontes onder Afghanen, duidt het feit dat u H.S. destijds reeds bestempelde als een vriend van uw vader op een andere relatie. Ook dit wijst op een nauwere band met de familie S. dan u wil laten uitschijnen.

Niet alleen bent u op facebook bevriend met verschillende hooggeplaatste mensen in Afghanistan, onder wie W.S., H.S. en H.T. In het verleden hebt u ook op de hulp van verschillende onder hen kunnen rekenen. Zoals hierboven reeds aangestipt werd, kreeg u in de loop van uw eerste asielaanvraag de hulp van H.S. om documenten ter staving van uw asielverzoek naar België op te sturen. Voorts werd het medisch attest dat u actueel ter staving van de medische toestand van uw zoon neerlegde vanuit Afghanistan naar u opgestuurd door H.T. (zie afzender op de enveloppe, stuk 8 in de map documenten), die volgens zijn eigen facebookpagina van september 2015 tot april 2017 als directeur van publieke werken bij het ministerie van Transport werkte, en met wie u ook op facebook bevriend bent. Uw bezoek aan de VIP loge van het Kabul Cricket Stadium werd dan weer geregeld door een zekere A.S., een oud-klasgenoot, die hiertoe voldoende connecties had (CGVS 24/7/2019, p. 23). Ook H.T. was hierbij trouwens aanwezig en staat samen met u op de foto. U heeft hem ook getagd bij deze foto (zie info toegevoegd aan administratief dossier). U wierp op dat A.S. uw bezoek aan de VIP loge enkel geregeld heeft om te tonen dat hij dat kon regelen, en hij dit voor zijn eigen naam en imago heeft gedaan. Verder zal hij u geen geld geven, u beschermen of u in zijn eigen huis binnen laten (CGVS 24/7/2019, p. 25). Ongeacht de reden waarom A.S. zijn connecties heeft aangesproken om ervoor te zorgen dat u binnen kon in de VIP loge van het Kabul Cricket Stadium, moet erop gewezen worden dat hij bereid was dit voor u, een oud-klasgenoot die al jaren in het buitenland verblijft, te doen. Omwille hiervan kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat u indien nodig ook voor andere zaken op A.S. zou kunnen terugvallen, al was het maar voor zijn eigen imago.

Voorts zij er in dit verband ook op gewezen dat u in de zomer van 2016 voor meer dan 40 dagen bij uw oom in Kabul heeft verbleven (CGVS 24/7/2019, p. 7). Ook uw zoon verbleef daar in die periode een tijdlang (CGVS 26/4/2019, p. 6). U argumenteerde dat u niet in Kabul kan gaan wonen omdat u er geen huis heeft en het huis van uw oom in Kabul klein is en uw oom ook vaak moet verhuizen (CGVS 24/7/2019, p. 19-20). Dit neemt echter niet weg dat u wel zou kunnen rekenen op de hulp van uw oom om u in Kabul te vestigen en er uw leven uit te bouwen.

Tot slot kan nog toegevoegd worden dat het opmerkelijk is dat er op uw facebookpagina lange tijd te lezen stond dat u gewerkt heeft bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan' [sic], maar deze vermelding ondertussen verdwenen is. Op respectievelijk 20 mei 2019, 13 juni 2019 en 19 juli 2019 - minder dan een week voor uw persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van uw status - was deze melding nog zichtbaar op het openbare gedeelte van uw facebookprofiel (zie info toegevoegd aan het dossier). Ondertussen is deze mededeling echter verdwenen. Gelet op de overige hierboven gedane vaststellingen doet ook dit vermoeden dat u door het verwijderen van uw voormalige tewerkstelling een deel van uw sociaal netwerk verborgen wil houden. Uw tewerkstelling bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan' heeft geen betrekking op uw vroegere tewerkstelling voor W.S. aangezien uit uw verklaringen en het door u destijds voorgelegde attest blijkt dat u in 2002 aangesteld was als tweede secretaris in het administratiebureau van de Islamitische verenigde Partij van Afghanistan, wat geenszins hetzelfde is als tewerkstelling bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan'. U heeft trouwens ook nooit melding gemaakt van tewerkstelling bij het 'Ministry of rehabilitation and repatriation of afghanistan'.

U stelde in Afghanistan slechts gewerkt te hebben als tweede secretaris voor W.S. in 2002 en niet-officieel als privéleeraar na uw terugkeer uit Griekenland (CGVS 1e AA, p. 3, 6). Dit alles doet bijgevolg vermoeden dat u ook een functie hebt uitgeoefend voor de overheid in Afghanistan, maar u deze verborgen wil houden teneinde zo ook een deel van uw sociaal netwerk verborgen te houden.

Uw stelling als zou u wel mensen kennen, maar niet bij deze mensen terecht kunnen en zij u geen geld, plaats of bescherming zouden kunnen geven (CGVS 24/7/2019, p. 25), is gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk. Bijgevolg kan gezien uw persoonlijk profiel en uw sociaal netwerk redelijkerwijze van u verwacht worden dat u u in Kabul zou vestigen.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat u de problemen die u destijds zou hebben gekend omwille van uw tewerkstelling voor W.S., reeds inriep in het kader van eerste asielverzoek en deze problemen toen ongeloofwaardig bevonden werden. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 26/07/2013 en u tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. Actueel bracht u geen gegevens aan die een ander licht werpen op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_cit_y_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een

burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging.

UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

In de EASO Guidance Nota (zie de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018, pag. 98-110, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) wordt een intern vestigingsalternatief voor alleenstaande mannen en getrouwde koppels zonder kinderen over het algemeen redelijk geacht. In de Guidance Note wordt gesteld dat er, niettegenstaande een hervestiging gepaard kan gaan met een zekere hardheid, kan besloten worden dat verzoekers die tot deze categorieën behoren, in principe in staat zijn om er, zonder ondersteunend netwerk, in hun levensonderhoud te voorzien.

Het CGVS benadrukt hierbij dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Afghaanse verzoeker om internationale bescherming die tot één van voornoemde categorieën van personen behoort. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Afghanistan.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Kabul vestigt.

Zelfs indien aan uw bewering dat u voor uw komst naar België in 2012 niet in Kabul zou hebben gewoond enig geloof kan worden gehecht, quod non, moet benadrukt worden dat in het kader van uw beide verzoeken om internationale bescherming geoordeeld werd dat uw verblijf in het dorp Wand (district Shigal, provincie Kunar) niet geloofwaardig was. Zelfs indien uw laatste verblijfplaats voor uw vertrek in 2012 niet Kabul zou zijn geweest, kan Kabul actueel wel als een redelijk intern vestigingsalternatief beschouwd worden gezien uw sociaal netwerk in Kabul. Zoals hierboven reeds uiteengezet, beschikt u niet enkel over een (of meerdere) familielid (-leden) in Kabul, maar ook over een uitgebreide vrienden- en kennissenkring. Verschillende onder hen hebben u in het verleden bovendien reeds geholpen (zie supra). U hebt daarenboven ook een hogere opleiding genoten, hebt in het verleden verschillende jobs uitgeoefend en slaagde er zelfs in Griekenland in om dermate veel geld te verdienen dat u bij uw terugkeer naar Afghanistan destijds een eigen huis kon bouwen in Afghanistan (Vragenlijst CGVS 1e AA, nr. 2.10 en 3.5). Zodoende kan ervan uitgegaan worden dat u voldoende ondernemend bent om voor uzelf een leven uit te bouwen in de stad Kabul.

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandige man een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat u in Kabul geen mensen zou hebben om op terug te vallen (CGVS 24/7/2019, p. 19-20). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, is deze verklaring niet aannemelijk. Evenmin kan er geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de taliban zou hebben gekend noch de problemen die u omwille van uw tewerkstelling voor W.S. zou hebben gekend (CGVS 24/7/2019, p. 19-20), zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat er actueel in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden geconcludeerd en uw subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken omdat u deze destijds verkregen hebt op basis van valse verklaringen en een verkeerde weergave van doorslaggevende elementen in uw dossier.

De door u neergelegde nieuwe documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw Afghaans paspoort bevat uitsluitend identiteits- en reisgegevens. Het door u neergelegde medisch attest toont slechts aan dat uw zoon van 23 juni 2016 tot 20 juli 2016 opgenomen was in het Shinozada ziekenhuis in Kabul vanwege een longontsteking en bloedvergiftiging, wat hier niet betwist wordt.

De foto's van uw zoon tonen aan dat uw zoon een fysieke beperking heeft, wat hier evenmin betwijfeld worden. De enveloppe ten slotte bewijst slechts dat u vanuit Afghanistan een of meerdere documenten ontvangen hebt, wat evenmin betwist wordt. Geen van deze documenten bevat echter enige informatie aangaande de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Afghanistan."

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker doelbewust heeft getracht om relevante elementen van zijn identiteit, herkomst en levensomstandigheden achter te houden om te verhinderen dat de bevoegde instanties zicht kregen op essentiële informatie met betrekking tot verzoekers nood aan internationale bescherming. De beslissing van de commissaris-generaal wordt bevestigd. De subsidiaire beschermingsstatus die verzoeker werd toegekend op basis van verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan, wordt ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP